

20 ΦΥ.ΓΥ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԻ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՐ ԽԱՐԱԳՐՈՒՄ

ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਿਕਾ

در علیه ده غلطه ده آر و لك غزته سی اداره سنه

Direction du journal AREVELK  
Galata, CONSTANTINOPLE

ԷՏՄՈՆ ՏԸ ԿՈՆՔՈՒՌ

Իր ուսումնասիրությունները, ինչպես ըստի, կը վերաբերեին նախորդ դարուն. իր վեպերուն նախնական հերոսուհիներն էին ցոյի կիներն ու քննադատուհիները. Երանյան խորազնին աչքով հր զիտը մանրամասնութիւնները, որ ամբողջութեամբ մարդկային մեծ արարածները չէր տարան. իր

Խառնակը կոնքուս չէր անդամակցել Գրանտական Ակադեմիին. ասոր փոխարեն, փոփոք ունեւոր իր ժամանակն ետք մասնաւոր Ակադեմի մը Հիմնութիւնը իր անունն նշեցրուած: Հաջորդաւթմիւր զոյր կը լիողու, դեղորայքաւեան ատարակներու, արտելիքի հաւաքածոյն, նկարներ, անդրինքեր, ճարտարական լիանազարն նիւթեր, կահեր, կերպարներ, որոնք տեսակ մը լիանազարն կը կազմեն, դարամալուրն մը պիտի դաշաշուեն որուն եկամուտով պիտի ազատուին կոնքուսական Ակադեմիին զայրութիւնը: Գրառեալներն միայն պիտի ժամանկէին զայր, ոչ թէ ճարտար, այլ տարիքի ամբ միայն: Ասոնցմէ իւրաքանչիւրը տարեկան տասն հազար փարսը եկամուտ պիտի տանայ եւ ամեն տարի եկամուտը զոտուող դաշաշուէ մը միջանակ պիտի տան: Միակ պայման մը կայ այս Ակադեմիին մէջ ընդունուիլու համար. միւսէն—քառասունը կամաւեալ—ընդունուած չլինայ: Անշարժիկ տասն անգամներուն անունները դրուած է, կրտսէ, կոնքուսի կտակին մէջ որ դու թաղուած չես:

ԳԱԻԱՌԱՑԻ ԳՐՈՂՆԵՐ

[illegible]

ՏԻՐԱՅՈՒՆ ՈՒ ԺԱՄԿՈՉԸ

Ունէին չունէին մէկ տղայ՝ Աստուարը,  
պապը մամու մէկին, կը փրէնէր զայն ա-  
պաշտ լուսիկէն, հողովոյ, ստոյծ ու մըր-  
քով, Իրենց վիթխարութիւնը, բերկրահնէ,  
գանձը ու իրաւանէն, Շատեր կ'արարա-  
նայային զինքն զուռ ու երթիկ զլուռ ձա-  
րատութիւնով, յաջողութիւններով, առ-  
բեկին առաւ ընթերցով, Ոսպնէ ու Մթն-  
էն Իրենց Աստուարը չէին փոխեր աշխարհի քո-  
ւրը համայնութիան հետ:

ալ կարգիվեր չհանրել, իր ասննախան ծա-  
այություննանց համար՝ կերտել, կը մեռ-  
ել, ուր որ կը ղվմեր, կը գանձախանել,  
եկն իր ապախան ղարման չէր քնել, և  
ընտրեանց ալ աւախի և աւախի կը արտամտ-  
նոր ղեմ, ու մաղի ղարմել մնացած,  
ր ժամու բանիլքն էր աւանիւ ձեռնէն  
աղան կուհան իր տէրտէրի միակը, ու  
ը չէր ղեմ, թէ ի՞նչ քնել, Գեղիւմ

=)( 119 )(=

ጴቴጶረዐኒ ፤ ሀ.ጶቴኮቴሊጥ፡ኮ

ԱԼՖՈՂՍ ՏՕՏԷ

214

—Դուք ըսեք նայե՛ք, ի՞նչպես կրնան  
ի՞նչպես ըրեք. Դ. Ալեկերի կնու։

Այսպես հարցադրաբեղով՝ հաջորդում  
կենք՝ շատ հանդարտաբեղ՝ պատահական  
թե՛ ինչ, և թե՛ նոյն իսկ այդ օրը ի՞նչ սե-  
ղանիք ընտանեմ, Կրկնաբեղձ շարա-  
մուտքիս իր սեղը մնաց. բայց զի՛ր-  
կը ստանալի թե՛ Պելկերեբեղ զո՛հ չեմ,  
թե՛ ճաշին ըսեք ըբեղորթինը՝ չկատի բա-  
նը զի՛րեն ծուրեն զապարթացնելու։ Անը-  
րանիք հարցաբեղով, կոթնտու, զի՛ր ցա-  
նած պիտի ըլլար ընտանեկան համար,

Հարկը ստիպ այս խոշոր գումարը զոր  
ամեն որ միտենք, իմ կրկինքը արագագու-  
նակ, որ պերճաբայ լուսավազմի մը կը  
ըջապատեն այս Պիկեդերը՝ եր Հարսիքին  
համար մէկ հարուստի Հարկը փառեն  
մտախոյս կարող, սպասաւորները կը լնոր  
արկամարհանող մը՝ որ կարողալատուն  
իրենց միջեւ աչիք ըլլաւանորով և անոր-  
դուրէր լնոր թիտանի մը հանդէպ հրաւի-  
տաներուն Պիկեդեր կը զոյր ունէր այս  
պարտեններէն մէկը որ կը ճնշէր, կընկնէր  
զիսեւ սուրբ արարաւոր մը, ուրիշ մը, դի-  
մաց կեցած, կ'նկար սպիտին տեսեւ, աքը  
անտէն անախտորէ կը սեւեւէր աղիւր  
ընդզկին յայտ որ այս հսկողութենէն խու-

ղլաների խնջուկն որոշումն տալն  
 մանրն ալ կը փարսնակին, յետոյ ընտր  
 թխեւն ըստ բաղդի կը յայտնակին, մնաց  
 ընտրութիւնը ըէ՛լ կարեւորութիւն ուն  
 ետքի՛նքսն։ Երկու պոսիակն կը պար  
 տակին միտնեալ գաղղ ու անհամբ  
 երկու շինքը միմեանս զեղին ու պզ  
 ըրկլին, տարօրինակ զինքնը մը որ  
 քիւ կը յիշեցնէ Մորաբանի քիմաբան  
 նապալը։ Կոյնականները չուսարմ  
 նայակներ կարծիքին կրտսեր, իրեն  
 վրե՛նքն կը զտեին տնտեսու. թէ ինչ  
 կը խմեն, իրենց ճարձգութիւնն թաղմ  
 գաւառներէն որը կարճատեւն էր ս  
 աւորինն՝ «Լնկերը» գործին մէջէն կն

Այս իմաստնալից խօսք իր աղիքնութենեան զորոյն վրայ, և անմիջապէս ծննդներու և ծննդներու ահաւոր ժլոր իր պտուտեցեալ սեղանին շուրջ, որ մահաւանջ հացին կրողը շատ իր պահանջներ Միմանին Պելիշը ցնդը կորստաւ ընդհանուր զուարթութեան մշտնդն երեստապաշներ իր վիսիակին, դառտաւար իր ինդային, ծերունին բարձրաձայն իր խօսքը կորստած շնորովը, և հեցնոր ծննդովը իր կուտը նայելով իր պահին իր աւային շատ լարեցան իր ցտուղներ իբրև և սերանին մշտնալից իր ցտուղներ հարսին, հայրին պանդը, հայրանի ցտաւին, շուն հաւարած տոնելով այդ սարտակի Պելիշները, անպաւ ըրիվն իր հարցունէիքը թէ ինչպէս տրևի ինչպէր կրցած իր խեղճ իրերեզակ զեթ պահել անոնց անպաշտպաններն Սիբու ամբողջ մտալիքներ պէտք եղած իր այդ յեղաշրջումը կատարեալ համար, թայց հիմա կատարած էր, և բաշտարտ կրեւ

—Ներսիս իր խնդրերը, ազդիկ պարոնաներ, բայց կարգեր աղէկ չէր բաշխել. և յետո՛ր, ըստ հեռուէ, կարծեցի որ բնաւ չը պիտի հասնիր:

Ամենէն զոգեցելի պարեգօտը իր կերել, հագուած ըլլալուն երկանքի, փառելի աղբաղբարի տախիբնուն իր պատէհէն իրեն ասմէ իր ի վրի որ սրտուն կանաւ կապչէր: Լիւրտակարգ ազդեցութիւն մը առաջ ընտանեացիներ որով նստաւ Լիւիզիլլէն ըզով, որով իր ձեռնաշնորհը դրաւ իր դասակէն իրէն, որով նշան ըրաւ սպասարարի իր իրեն մտնելուն և ճաշաշոտեցակը տալու, սքանչաշունտով լցեցաւ կոխակահուցի Տեռնելու բան էր թէ ինչպէ՛ք իր վարուելը սպասարարներուն կէն որունք այնքան տիրակալ, այնքան արժանաւորնաւ էին: Ժանկացած էր տանտէցէ մէկը, ուր իր արարածիցնէր Պիլիքիցը, տեսած ըլլալով զոչինչ պոլովարի ճաշարարի մը մէջ ուր երեքմէն իր ճաշէր տնկերութիւնի հետ՝ թափորներէն կլորուն:

—Հիմակ հոմ էր դուք, տանմանինչ

—Բայց, <sup>ս</sup>ինչ էին է, գուարբութիւն  
իկայ... Ըստ յայտարար խառն Գրառա-  
նի կըր աղէկ մը վայելիքի դիւր յաղ-  
անակը... օհ, պղտիկ Գլելլ, բիշ մը ու-  
նեւորութիւն: Նախ, կենցեղ...  
Ուղեղ իկայ, մէկ ձեռքով պնակը բըռ-  
նել, միւսով գաւակը. «Կը ինչոյեմ տիկին  
իկելիքէն օր տեղիքնիս յիտիքե...» Ան-  
գաւէտի եմ բէ փնաւն չլիտի արտնայմ ք

(Գրառածութիւն)

Ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς

Les annonces sont reçues  
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Հետևա: ամ սպազրակա մեկաններով արում  
Schiff, Srpek & Comp. à Vienne (Autriche)











